

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegii kungörelse angående de förmåner, som i Sveriges hamnar äro beviljade främmande länders fartyg; given i Stockholm den 21 juni 1913.

Kungl. Maj:t och rikets kommerskollegium gör veterligt: att följande främmande länders fartyg i svensk hamn tillgodonjuta nedanstående särskilda förmåner,* nämligen:

Amerikas förenta stater. I kraft av *handelsstraktaten den 4 juli 1827* skola dessa staters fartyg, från vad ort som helst till Sverige ankomna, behandlas lika med inhemska från samma ort kommande i avseende på avgifter av vad namn som helst.

Amerikas förenta staters fartygs nationalitet bestyrkes medelst *skeppsregister* (register of vessels) och *mätbrev*.

Belgien. Enligt *traktaten den 26 juni 1895* angående ordnande av handels- och sjöfartsförbindelserna mellan Sverige och Belgien skola belgiska fartyg, vilka i barlast eller med last inlöpa uti eller avgå från svenska hamnar, de må komma från eller gå till vilken ort som helst, i dessa hamnar i alla avseenden behandlas lika med inhemska fartyg. De skola icke, vare sig vid in- eller utlöpandet eller under uppehållet därstädes, beläggas med andra eller högre läst-, båk-, lots-, hamn-, bogserings-, karantäns- eller andra avgifter, av vad namn det vara må, som utgå av själva fartygen och uppbäras för staten, offentliga tjänstemän, kommuner, korporationer eller inrättningar eller i deras namn, än dem som drabba eller komma att drabba inhemska fartyg.

Rättigheten för belgiska fartyg att idka *kustfart* från hamn till hamn i Sverige är beroende av här gällande lagar och förordningar. Dock är överenskommet, att belgiska fartyg i alla hänseenden i Sverige åtnjuta samma förmåner och privilegier, som blivit eller kunna bliva beviljade de mest gynnade nationer.

Belgiska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* (lettre de mer).

Brasiliens förenta stater. Brasilianska fartyg åtnjuta, enligt *kungl. breven den 5 november 1844* och *den 11 februari 1848*, de fördelar att i svenska hamnar vid både inkommandet och utgåendet behandlas på samma sätt som inhemska fartyg i avseende å lots- och båkavgifter, hamnumgälder samt varje annan avgift av vad namn och beskaffenhet den vara må.

* Förmåner i avseende å skeppsmätning äro nedan särskilt upptagna.

Till bestyrkande av sin nationalitet äro brasilianska fartyg försedda med *register* (registro) samt *folkpass* eller *mönsterrulla*.

Bulgarien. Jämlikt *ministeriella noter den 10 maj 1906* skola bulgariska varor och fartyg i Sverige åtnjuta samma behandling som de mest gynnade länders; dock att bestämmelserna härom icke äro tillämpliga på kustfarten eller på de förmåner, vilka av Sverige medgivas eller kunna komma att medgivas Norge, så länge desamma icke utsträckas till någon annan stat.

Chile. Chilenska fartyg skola, enligt *kungl. kungörelsen den 11 april 1851*, i svenska hamnar behandlas, vid både inkommandet och utgåendet, på samma sätt som inhemska fartyg i avseende på hamn-, läst-, båk- och lotsavgifter samt varje annan avgift av vad namn och beskaffenhet som helst.

Danmark. Jämlikt *traktaten den 2 november 1826* äga danska fartyg och båtar att i svensk hamn behandlas, vid såväl inkommande som utgående, lika med svenska fartyg i avseende på hamn-, last-, båk-, lots- och dykeriavgifter samt varje annan avgift, av vad namn och beskaffenhet som helst, samt att, emot erläggande av enahanda avgifter som för svenska fartyg, till Sverige införa och därifrån utföra alla varor, varav in- och utförseln i svenska fartyg är lagligen tillåten. Enligt återopade traktat, art. VI, jämförd med *ministeriell deklaration den 25 juni 1869*, äga de båtar från Köpenhamn och Helsingör, vilkas dräktighet icke överstiger tre svenska nyläster eller tio danska registertons, att i Malmö, Hälsingborgs och Landskrona hamnar var fria från alla hamn- och lästavgifter av vad benämning som helst. Danska s. k. »Færgebaade», som komma med barlast till Höganäs att därifrån utföra stenkol och eldfasta leror, äro fortfarande i åtnjutande av den genom *kungl. förordningen den 19 november 1823* sådana båtar tillerkända frihet från att betala något slags avgift.

Enligt *kungl. kungörelsen den 19 juli 1855* skola, så länge svenska till Island och Färöarna ankommande fartyg i avseende på avgifter för fartyg och last varda behandlade lika med danska, isländska och färöiska fartyg, på enahanda sätt som danska, i Sveriges hamnar behandlas lika med svenska med hänsyn till avgifter för fartyg och last.

Jämlikt *kungl. kungörelsen den 5 maj 1858* skola, så länge svenska fartyg i danska staterna åtnjuta motsvarande förmåner, seglande eller med ångkraft försedda fartyg, tillhörande danska undersåtar och av en dräktighet av över femton (svåra) läster enligt mätbrev, kunna idka *kustfart* mellan svenska hamnar, med rättighet att i allt, som rör seglation och handelsföretag, åtnjuta samma behandling som inhemska fartyg; skolande sådana danska seglande eller med ångkraft försedda fartyg, vilkas dräktighet, enligt mätningssättet i Danmark, icke överstiger femton (svåra) läster, men som, efter de i Sverige för mätning av dylika fartyg föreskrivna grunder, uppnå nämnda dräktighet, vara berättigade att hästades undergå ny mät-

ning för att ådagalägga sin behörighet att taga del i kustfartens idkande.

Genom *ministeriella deklarationer den 2 april 1873 och den 11 juni 1904* är bestämt, att danska båtar och fartyg, vilkas dräktighet icke överstiger tre svenska nyläster eller tio danska tons och som hava sin hemort i och gå emellan Helsingör, Köpenhamn och Kjöge och dessa städers tulldistrikter, på den ena sidan, samt Hälsingborg, Landskrona, Malmö och Trelleborg och dessa städers tullkammardistrikter, på den andra sidan, skola i Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs hamnar i avseende på hamnavgifter behandlas på samma sätt som de i traktaten av den 2 november 1826, art. VI, och i deklarationen av den 25 juni 1869 omhandlade båtar.

Genom *ministeriella deklarationer den 22 september 1871, den 5 augusti 1879 och den 11 juni 1904* är vidare bestämt, att danska fartyg och båtar, av vilken storlek och beskaffenhet som helst, gående mellan samtliga orter inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöges tulldistrikter, å ena, samt inom Hälsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs tullkammardistrikter, å andra sidan, skola, där de icke enligt redan gällande avtal åtnjuta än vidsträcktare rättigheter, i fråga om skeppsavgifter, lastpenningar, fyr- och båkavgifter samt alla liknande avgifter till statskassan (härunder dock icke inbegripna hamnavgifter i stadshamn) helt och hållet behandlas såsom ginge de inrikes orter emellan.

Danska fartygs nationalitet bestyrkes genom *nationalitets- och registreringscertifikat*; varjämte *det tal, som betecknar fartygets nettodräktighet*, samt dess *registreringsbokstäver* skola vara tydligt märkta på däcksbjälken i storluckans akterkant eller, där så icke kan ske, på annat iögonfallande och lämpligt ställe på fartyget.

Frankrike. Enligt *sjöfartstraktaten den 30 december 1881* samt *konventionen den 13 januari 1892* skola franska fartyg, med eller utan last, ävensom deras laddningar, i Sverige, oavsett från vilken hamn fartygen komma samt varifrån lasten förskriver sig eller vart-hän den är bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid avgäendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Från denna bestämmelse är undantag gjort för vad angår *kustfarten*, i fråga varom föreskrifterna i svensk lag förbliva gällande; varande för övrigt överenskommet, att vid kustfart franska fartyg skola behandlas på samma sätt som fartyg, tillhörande de mest gynnade nationer.

Fullständigt befriade från lastpenningar och expeditiönsavgifter i svenska hamnar äro franska fartyg, om de från vilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast, ävensom när de, kommande från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa avgifter, samt slutligen fartyg, vilka frivilligt eller av

tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hava företagit någon handelsoperation.

Franska fartygs nationalitet bestyrkes genom den handling, som benämnes *acte de francisation*.

Grekland. Grekiska fartyg skola i svenska hamnar behandlas lika med inhemska fartyg, på sätt *kungl. kungörelsen den 2 november 1853* närmare utvisar.

Italien. I följd av ett *den 14 juni 1862 avslutat fördrag* skola italienska fartyg, vilka anlända med barlast eller last till Sveriges hamnar, såväl då fartygen inkomma som under det de uppehålla sig därstädes och då de utlöpa, behandlas i likhet med inhemska fartyg i vad angår hamn-, läst- och lotsavgifter, ävensom i avseende å varje annan avgift eller pålaga av vad beskaffenhet eller benämning den vara må, antingen den tillkommer kronan, städerna eller vilka enskilda inrättningar som helst.

Italienska fartyg äga ock rätt att deltaga i *kustfarten* och varuforslingen emellan Sveriges hamnar samt skola, i allt vad som angår denna sjöfart och denna handel, behandlas lika med svenska fartyg.

Italienska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *nationalitetspatent* (patente de nazionalità) och *sjömansrulla* (ruolo di equipaggio).

Japan. Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 19 maj 1911* skola japanska fartyg, varifrån de än må komma och vart de än äro destinerade, icke inom svenskt sjöterritorium påläggas tonnage-, transit-, kanal-, hamn-, lots-, fyr-, karantäns- eller andra liknande eller motsvarande avgifter eller pålagor av vad benämning det vara må, som uppbäras i regeringens namn eller till dess förmån, av offentliga tjänstemän, enskilde, korporationer eller inrättningar av alla slag, med mindre än att de likaledes och under samma villkor skulle hava pålagts inhemska fartyg i allmänhet eller den mest gynnade nations fartyg.

I allt som rör anvisande av plats åt fartyg, deras lastning och lossning inom svenskt sjöterritorium skola japanska fartyg behandlas lika med svenska.

Japanska fartygs nationalitet skall i Sverige vinna erkännande med stöd av de handlingar den japanska lagen fordrar.

Japanska fartyg, som användas för reguljär posttjänst, skola, vare sig de tillhöra staten eller av denna för sådant ändamål understött rederi, åtnjuta mest gynnad nations behandling.

Kustfarten undantages från bestämmelserna i traktaten och regleras genom Sveriges lagar. Dock skola japanska fartyg med avseende å *kustfarten* i Sverige åtnjuta mest gynnad nations behandling.

Japanskt fartyg, som utomlands intagit last till två eller flera införselhamnar å svenskt område, skall få lossa en del av sin last i en hamn och fortsätta resan till den eller de andra hamnar, dit det är bestämt, för att där lossa resten av sin last, allt under iakttagande av Sveriges lagar, fariffer och tullförordningar. På samma sätt och med samma inskränkning skall japanskt fartyg under samma resa till utlandet kunna intaga last i olika svenska hamnar.

Kina. Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 2 juli 1908* må kinesiska handelsfartyg för handelsändamål och för upptagande och avlämnande av passagerare och gods begiva sig till och från vilken som helst av de hamnar i Sverige, vilka andra utländska handelsfartyg äga att besöka. — Kinesiska handelsfartyg skola inom svenskt område åtnjuta mest gynnad nations behandling samt må i svenska hamnar förhyra båtar för fraktande av passagerare och gods, ävensom för ingående i eller utgående ur hamn anlita lots. De skola erlägga lastumgälder eller andra avgifter eller pålagor i överensstämmelse med i Sverige gällande författningar, men det må icke avkrävas dem andra eller högre lastumgälder eller avgifter eller pålagor än mest gynnad nations fartyg. *Kustfarten* är icke undantagen från bestämmelserna i traktaten.

Liberias fartyg skola, jämlikt en *den 1 september 1863 avslutad traktat*, i svenska hamnar icke påläggas andra eller högre lästavgifter eller andra avgifter eller taxor av vad namn det vara må, än som i lika fall skulle drabba inhemska fartyg.

Mexikos förenta stater. Enligt *vänskaps-, handels- och sjöfartstraktaten den 29 juli 1885* skola mexikanska handelsfartyg äga rätt att införa laddningar till två eller flera svenska hamnar och att därstädes intaga last, mot villkor att ställa sig till efterrättelse de lagar, som nu äro gällande eller må komma att framdeles i detta avseende utfärdas, utan att erlägga andra eller högre avgifter än dem, som erläggas av varje annan nations fartyg, och utan att vara underkastade andra formaliteter än dem, som äro eller må komma att fastställas för varje annan främmande flagga.

Detta medgivande sträcker sig dock icke till *kustfarten*.

Av mexikanska fartyg skola icke i svenska hamnar, vare sig vid inlöpandet, under kvarliggandet eller vid utgåendet, uppbäras andra eller högre avgifter, pålagor eller sportler till ämbets- och tjänstemän, såsom lästavgifter, fyr-, hamn- och lotspenningar, karantänskostnader, bärgarlön eller ersättning för bistånd i fall av haveri eller skeppsbrott, ej heller andra pålagor eller allmänna eller för särskilda orter fastställda avgifter av vad beskaffenhet eller namn det vara må än sådana, som erläggas eller må komma att erläggas av varje annan nation.

Den dräktighet, som finnes angiven i skeppshandlingarna, skall läggas till grund för erläggandet av de avgifter, som utgå efter ton-tal.

Mexikanska ångfartyg, som underhålla regelbunden förbindelse mellan Sverige och Mexikos förenta stater, åtnjuta samma lättnader vid inlöpande, expedition och utgående som de, vilka beviljats eller framdeles må varda beviljade ångfartyg, tillhörande vilken som helst annan nation.

Fullständigt befriade från lastpenningar i svenska hamnar äro mexikanska fartyg, om de från vilken ort som helst i barlast ankomma och jämväl utlöpa i barlast; vidare när de, kommande från hamn

i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa avgifter; ävensom när de av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån utlöpa utan att hava företagit någon handelsoperation.

Nederländerna. På grund av *handelsstraktaten den 25 september 1847* skola nederländska fartyg, såväl vid deras ankomst som vid deras avgång, behandlas på samma sätt som inhemska fartyg med avseende å hamn-, läst-, fyr- och lotsavgifter ävensom i avseende å varje annan avgift eller pålaga, av vad namn och beskaffenhet den vara må, vilken tillfaller staten, städerna eller särskilda inrättningar. Härefter har icke gjorts någon ändring genom *tilläggskonventionen den 15 december 1908*.

Enligt *kungl. kungörelsen den 30 december 1856* skall det vara nederländska fartyg tillåtet att idka *kustfart* mellan hamnar i Sverige, så länge det är svenska fartyg medgivet att idka kustfart mellan hamnar i konungariket Nederländernas europeiska och västindiska besittningar.

Nederländska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *sjöpass* och *mätbrev*.

Norge. Enligt *kungl. kungörelsen angående de rättigheter, som i Sverige tillkomma norska fartyg och båtar, den 11 maj 1906* gäller:

att norska fartyg och båtar ävensom deras last skola, oavsett varifrån de avgått eller varthän de äro destinerade samt varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd, här i riket åtnjuta enahanda behandling och rättigheter som svenska fartyg och båtar samt dessas last;

att nämnda förmån ej inbegriper rätt till kustfart;

att ej heller rätt till fraktfart å insjöar, floder eller kanaler är härigenom medgiven i vidare mån än som följer av bestämmelserna i gällande tullstadga och nådiga kungörelsen den 18 september 1874 angående rättighet till varuutförsel med främmande nationers fartyg från insjöar, floder och kanaler;

samt att för tillgodonjutande av ovanberörda och övriga för varuskeppningen medgivna förmåner norska fartyg skola vara försedda med sådana handlingar, som till styrkande av deras nationalitet äro i Norge föreskrivna.

Norska fartygs nationalitetshandlingar utgöres av *nationalitetsbevis*, *bilbrev*, såvida fartyget är byggt i Norge, samt *mätbrev* och *folklista*.

Persien. Enligt en *den 17 november 1857 avslutad traktat* skola persiska fartyg i svenska hamnar icke vara underkastade andra avgifter än dem, som åligga fartyg, tillhörande den mest gynnade nation.

Portugal. Enligt *deklaration av den 12 januari 1907* är Portugal av Sverige tillförsäkrat den mest gynnade nations behandling i allt vad som angår handel och sjöfart.

Deklarationen innefattar icke inrymmandet av de särskilda förmåner, som av Sverige äro eller kunna varda uteslutande medgivna Norge eller Danmark.

Rumänien. På grund av *handelskonventionen den 3 mars 1910* skola rumäniska fartyg och deras laster i Sverige i alla hänseenden behandlas på samma sätt som fartyg tillhörande mest gynnad nation. Fartygens nationalitet skall erkännas i enlighet med Rumäniens särskilda lagar och reglementen på grund av de handlingar och bevis, som av vederbörande myndigheter utfärdats för befälhavare, skeppare eller båtförare. *Kustfarten* är icke undantagen från bestämmelserna i traktaten.

Ryssland och Finland. Ryska och finska fartyg samt båtar med last eller i barlast och av vad dräktighet och byggnadssätt som helst skola, i följd av en den 8 maj 1838 avslutad handels- och sjöfartstraktat, såväl vid inkommandet som vid utgåendet, behandlas lika med svenska fartyg i avseende på hamn-, läst-, båk-, lots- och dykeriavgifter samt varje annan till kronan eller städer eller särskilda inrättningar utgående avgift eller pålaga, avgifterna för far-ten genom Göta och Trollhätte kanaler däruti inberäknade.

Finska allmogens fartyg åtnjuta samma förmåner, som hittills blivit dem beviljade, såväl i anseende till tullangivning och sättet för avgifternas betalande, som i avseende på försäljningen av deras medförda last, och varje skeppare å finskt fartyg äger rätt att, under tjuguen dagar efter ankomsten till svensk hamn, ombord på sitt fartyg i mindre partier sälja alla slags lantmannavaror av finskt ursprung.

I avseende på bestyrkande av finska och ryska fartygs nationalitet äro följande föreskrifter gällande, nämligen: att fartyg från *finska städer* skola vara försedda med *tullkammarpass*, *folkpass*, *bilbrev*, *mätbrev* samt *certifikat* över fartygets byggnadsart, beskaffenhet och storlek; att *finska lantmannafartyg* skola medföra *tullkammarpass* och *mätbrev*, samt att *ryska* fartyg skola vara försedda med *patent*, *bilbrev*, *mätbrev* och *folklista*.

Intill dess att förenämnda handels- och sjöfartstraktat av den 8 maj 1838 underkastats revision, är Ryssland enligt avtal angående handelsförbindelserna mellan Sverige och Ryssland av den 9 augusti 1906 tillförsäkrat den mest gynnade nations behandling i allt som angår handel, sjöfart, industri och införselavgifter; dock att bestämmelserna härom icke äro tillämpliga på kustfarten samt att såsom stridande mot avtalet icke anses bestämmelserna om de särskilda förmåner, vilka av Sverige äro medgivna eller komma att medgivas norska undersåtar, norska kommersiella, industriella eller finansiella bolag, ävensom norska varor, så länge samma förmåner icke medgivas någon annan stats undersåtar, bolag eller varor.

Spanien. Enligt *sjöfartstraktaten den 15 mars 1883* samt *dekla-rationen den 23 juni 1887* skola spanska fartyg, med eller utan last, ävensom deras laddningar, i Sverige, oavsett från vilken hamn fartygen komma samt varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är

bestämd, i alla hänseenden vid ankomsten, under kvarliggandet och vid avgåendet åtnjuta samma behandling som landets egna fartyg och dessas laddningar.

Med förbehåll av rättighet för vederbörande att uppbära särskilda för lokala behov avsedda avgifter, äro från sjöfarts- och hamnavgifter, lastpenningar och expeditonsavgifter i svenska hamnar spanska fartyg fullständigt befriade, om de från vilken ort som helst ankomma i barlast och åter utlöpa i barlast, ävensom när de, komma från hamn i Sverige, anlöpa en eller flera svenska hamnar för att därstädes antingen lossa hela eller en del av sin last, eller ock intaga ny last eller fyllnadslast, och styrka att de redan erlagt dessa avgifter; varjämte spanska fartyg, som av tvingande orsak inlöpa i svensk hamn, därstädes äro befriade från alla hamn- och sjöfartsavgifter, som uppbäras av staten, därest de orsaker, vilka gjort det oundgängligt att söka nödhamn, äro giltiga och uppenbara, samt under förutsättning att ingen handelsoperation medelst lastning eller lossning av varor i nödhamn företages.

Traktatens bestämmelser äro tillämpliga varken å den för *kustfarten* eller den för *fisket* gällande ordning.

Spanska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *seglationspass* (real patente de navegacion) och *folkpass* (rol de navegacion).

Storbritannien och Irland. Enligt *handelsstraktaten den 18 mars 1826* och *kungl. kungörelsen den 26 oktober 1849* äro brittiska fartyg, som till svenska hamnar anlända, berättigade att, vid såväl inkommandet som utgåendet, behandlas på samma sätt som inhemska fartyg i anseende till skepps- och hamnumgälder samt andra avgifter till kronan, städer eller enskilda inrättningar av vilken beskaffenhet som helst.

På grund av *kungl. kungörelsen den 15 augusti 1854* må, så länge *kustfarten* mellan brittiska hamnar fortfar att för svenska fartyg vara fri och obehindrad, jämväl brittiska fartyg sådan fart mellan svenska hamnar idka.

Jämlikt *kungl. kungörelsen den 2 oktober 1874* må ock så länge *kustfarten* mellan hamnar i brittiska besittningen *Canada* lämnas för svenska fartyg fri och obehindrad, canadiska fartyg idka sådan fart mellan svenska hamnar.

Nationaliteten av fartyg och laddningar, som under brittisk flagga till svensk hamn ankomma, skall, jämlikt *kungl. brev den 23 maj 1828*, anses tillförlitligen styrkt endast genom brittiske konsulns eller vice konsulns på stället i berörda avseende utfärdade *certifikat*.

Tyska riket. Enligt *handels- och sjöfartstraktaten den 2 maj 1911* gäller följande:

Undersåtar, tillhörande Tyska riket, skola, såframt icke genom denna traktat undantag göras, inom svenskt område i avseende å handel, sjöfart och andra näringar åtnjuta samma privilegier, befrielser och förmåner av alla slag, vilka tillkomma eller framdeles tillerkännas Sveriges egna undersåtar.

Tyska fartyg och deras last skola i Sverige åtnjuta fullkomligt samma behandling som Sveriges egna fartyg och dessas last, oavsett varifrån fartygen avgått eller varthän de äro destinerade, och oavsett varifrån lasten förskriver sig eller varthän den är bestämd.

Varje företrädesrättighet och befrielse, som i detta hänseende kan komma att av Sverige medgivias en tredje makt, skola samtidigt och ovillkorligen jämväl tillerkännas Tyska riket.

Från förestående bestämmelser göres undantag beträffande de särskilda förmåner, vilka nu må vara eller framdeles kunna bliva medgivna alstren av den inhemska fiskerinäringen i Sverige.

Förestående bestämmelser gälla tills vidare även för kustfarten.

Fartygs nationalitet skall erkännas på grund av de handlingar och bevis, som av vederbörande myndigheter i Tyska riket blivit för befälhavare, fartygsredare eller skeppare utfärdade.

Tyska fartyg, som inkomma till svensk hamn för att där allenast komplettera sin last eller lossa en del av densamma, må, under förutsättning att de rätta sig efter de i Sverige gällande lagar och föreskrifter, behålla ombord den del av lasten, som är bestämd till annan hamn eller till annat land, och återutföra densamma utan att för denna del av lasten behöva erlägga någon avgift utom bevakningsavgifter; och må dessa avgifter uppbåras allenast efter den för svensk eller i Sverige mest gynnad nations sjöfart bestämda lägsta taxan.

Fullständigt befriade från fartygsumgälder och expeditionsavgifter i Sveriges hamnar äro:

1. fartyg, som från någon ort, vilken det vara må, inkomma i barlast och i barlast åter utgå;
2. fartyg, som komma från någon svensk hamn till en eller flera hamnar inom Sverige samt kunna styrka, att de i annan svensk hamn redan erlagt ifrågavarande avgifter;
3. fartyg, som frivilligt eller av tvingande orsaker inkommit i en hamn med last och därifrån åter utlöpa utan att hava företagit någon som helst handeloperation

Denna befrielse skall icke gälla fyr- och båkavgifter, lotspengar, bogserings-, karantäns- och andra på fartyget vilande avgifter, vilka svenska och i Sverige mest gynnad nations fartyg hava att i lika mån erlägga såsom gottgörelse för trafiken tjänande handräckningar och anordningar.

I händelse fartyg av tvingande orsaker inlöper i en hamn, skola icke såsom handelsooperationer anses: i och för reparation av fartyget verkställd lossning och återinlastning av varor; överflyttande av last till ett annat fartyg, i händelse av det förra fartygets sjöoduglighet; nödiga inköp av proviant för besättningen; samt försäljning av sjöskadade varor efter därtill av tullförvaltningen lämnat tillstånd.

Fartygsbefälhavare och fartyg, vilka tillhöra Tyska riket, skola äga att befara alla naturliga och konstgjorda vattenvägar inom Sve-

riges områden under enahanda villkor som den i Sverige mest gynnade nations fartygsbefälhavare och fartyg

Avgifterna för fartyg och last skola uppbäras till samma belopp som för svenska fartyg och svensk last.

Tyska fartygs nationalitet bestyrkes medelst *skeppscertifikat*; dock att, enligt *kungl. brev den 27 maj 1896*, därest tyskt fartyg icke är försett med vederbörligt *skeppscertifikat*, såsom giltig nationalitetshandling må erkännas *utdrag av skeppscertifikatet*, avfattat i enlighet med visst formulär (amtlich beglaubigter Auszug aus dem Schiffscertifikate).

Österrike och Ungern. Jämlikt *traktat den 3 november 1873* skola österrikiska och ungerska fartyg i svenska hamnar åtnjuta samma behandling som inhemska dock utan att vara berättigade till kustfarts idkande i Sverige.

Österrikiska och ungerska fartygs nationalitet bestyrkes genom tre handlingar, benämnda *giornale di navigazione, ruolo d'equipaggio* och *contratto d'ingaggio*.

Enligt § 3 av *kungl. förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911* är vara, som införes med främmande lands fartyg, så vitt icke särskilt annorlunda stadgas, ej underkastad högre *tullavgift* än enahanda vara, då den inkommer med svenskt fartyg.

Genom *kungl. kungörelsen den 18 september 1874* är förordnat, att *varuutförsel* må äga rum med främmande nationers fartyg från *insjöar, floder och kanaler*, under villkor att utförseln sker direkt till utrikes ort och att fartygen vid vederbörlig tullkammare utklara; dock att härigenom ingen förändring skall äga rum i de bestämmelser, som angående fart med utländska fartyg från en till annan inrikes ort äro gällande.

Med de här ovan omförmälda undantag för *belgiska, danska, italienska, kinesiska, nederländska, rumäniska, Storbritanniens och Irlands* samt *tyska*, är rättighet att idka *kustfart* mellan svenska hamnar i allmänhet icke medgiven främmande länders fartyg.

Enligt *kungl. förordningen den 12 november 1880* angående *skeppsmätning* samt *kungl. kungörelsen den 18 maj 1894* angående *vissa ändringar i nämnda förordning* är föreskrivet, att alla fartyg, som i följd av sitt byggnadssätt kunna begagnas i handel och fraktfart, under vilken sistnämnda även räknas förandet av passagerare, skola mätas i överensstämmelse med bestämmelserna i sagda författningar; varande dock från denna ovillkorliga mätningsskyldighet undantagna fartyg, vilkas dräktighet icke överstiger 10 tons, fartyg, som äro avsedda för fiske och för sådant ändamål uteslutande användas, kronans bevärade och obevärade fartyg samt fartyg tillhörande främmande nation, med vilken överenskommelse träffats om

ömsesidigt erkännande av fartygens inhemska mätbrev, så länge sådan överenskommelse äger gällande kraft.

Med tillämpning av nu återopade bestämmelser äro *från ommätning här i riket befriade*: Amerikas förenta staters, argentinska, belgiska, chilenska, danska, franska, grekiska, italienska, japanska, nederländska, norska, ryska och finska, spanska, Storbritanniens och Irlands, tyska samt österrikiska och ungerska fartyg; och skall i avseende å tillgodonjutandet av omförmälda befrielse iakttagas beträffande:

Amerikas förenta staters fartyg:

a) med mätbrev, utfärdade i hemlandet före den 1 april 1895:

att Amerikas förenta staters *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1864, äro befriade från ommätning i svenska hamnar, varemot Förenta staternas *ångfartyg*, försedda med sådana efter den 11 augusti 1882 utfärdade mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; dock att fartyg, som ankommer till svensk hamn, försett med nationellt mätbrev, skall äga tillgodonjuta avgiftsfrihet för sådana i fartygets nettodräktighet inräknade rum, som enligt här i riket gällande bestämmelser äro avgiftsfria, samt att, därest fartyget är försett med i Förenta staterna utfärdat appendix, upptagande rymden av dessa rum, detta appendix skall ligga till grund för avdragen, men i annat fall, på befälhavarens anhållan, partiell ommätning ske av de rum, för vilka avgiftsfrihet sålunda blivit medgiven; skolande kostnaderna för den partiella ommätningen gäldas enligt bestämmelsen i kungl. förordningen angående skeppsmätning den 12 november 1880 samt beräknas endast för de verkligen uppmätta rummen;

b) med mätbrev, utfärdade i hemlandet efter den 31 mars 1895:

att *segelfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, vilka ankomma till svensk hamn, skola därstädes vara befriade från ommätning, och den nettodräktighet, fartygen enligt nämnda certifikat äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna;

att Förenta staternas *ångfartyg*, försedda med nationella registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; samt

att, då partiell ommätning ifrågakommer, avgiften för densamma skall beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen;

skolande likväl, för den händelse i appendix till ett Förenta staterna tillhörande ångfartygs nationella registreringscertifikat nettodräktigheten finnes beräknad i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående ångfartygs mätning, fartyget vara befriat från ommätning i svenska hamnar och den sålunda angivna nettodräktigheten läggas till grund för beräkningen av umgälderna.

Argentinska fartyg:

att argentinska *fartyg*, för att åtnjuta befrielse från ommätning i svenska hamnar, skola vara försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 1 januari 1887.

Belgiska fartyg:

att belgiska *segelfartyg*, mätta efter den moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning utan den i fartygens mätbrev angivna nettodräktighet anses lika med de inhemska fartygens nettodräktighet;

att samma frihet från ommätning tillkommer belgiska *ångfartyg* med det förbehåll, att vid beräkningen av nettodräktigheten tillämpas de regler för avdrag, vilka i Sverige äro gällande för inhemska fartyg, därvid avdragen skola så mycket som möjligt beräknas efter de i mätbreven angivna siffror och intet rum skall underkastas ommätning, vars innehåll finnes angivet i mätbrevet;

att, i händelse belgiska *ångfartyg* äro försedda med nationella mätbrev, utvisande nettodräktigheten enligt de i kungl. förordningen den 18 maj 1894 fastställda regler, denna nettodräktighet skall, utan någon beräkning eller något avdrag, anses utgöra den lagliga svenska dräktigheten; samt

att de belgiska mätbrev, på vilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras av sådana, som av vederbörande myndigheter utfärdats efter ingången av år 1884;

dock att i svenska hamnar umgälder för belgiskt *fartyg*, vars nationella mätbrev är försett med uppgift å de rum, vilka icke inbegripits i bruttodräktigheten, samt å dessas storlek, skola beräknas, efter den i mätbrevet upptagna nettodräktigheten med tillägg av den å samma handling antecknade rymden av öppna, i bruttodräktigheten icke inberäknade rum.

Chilenska fartyg:

att chilenska *fartyg*, för att åtnjuta befrielse från ommätning i svensk hamn, skola vara försedda med mätningcertifikat, utfärdade i deras hemland av vederbörande myndighet efter den 31 december 1874; skolande den nettodräktighet, fartyget enligt nämnda certifikat äger, läggas till grund för beräkningen av umgälder här i riket.

Danska fartyg:

att danska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev eller nationalitets- och registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, vilka ankomma till svensk hamn, skola därstädes vara befriade från ommätning, och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna;

att danska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev eller nationalitets- och registreringscertifikat, utfärdade efter den 31 mars 1895, skola vara befriade från ommätning i svenska hamnar, och den nettodräktighet, som i mätbrevet eller certifikatet finnes angiven

under rubriken »German Rule», läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Sveriges hamnar, dock att, för den händelse netto-dräktigheten icke finnes angiven enligt nyss anförda regel, fartyget skall underkastas en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt de i Sverige gällande grunder;

att, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen; samt

att i avseende å erkännande här i riket av mätbrev, utfärdade för danska fartyg i deras hemland före den 1 april 1895, skall gälla:

1) att danska *segelfartyg*, försedda med sådana mätbrev, utfärdade efter den 30 september 1867, ävensom danska *ångfartyg*, försedda med dylika mätbrev, utfärdade efter den 30 september 1878, äro befriade från ommätning, varvid dock beträffande ångfartyg skall gälla, att den nettodräktighet, som i mätbrevet finnes angiven under rubriken »German Rule», skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Sveriges hamnar;

2) att danska *ångfartyg*, som äro försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 september 1867 men före den 1 oktober 1878, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige gällande grund; samt

3) att, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Franska fartyg:

att franska *segelfartyg* äro befriade från ommätning i svenska hamnar, därest de äro försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1873;

varemot franska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige gällande grund, dock att från ommätning skola vara befriade de franska *ångfartyg*, för vilka den i art. 20 av *dekretet den 24 maj 1873* omnämnda övergångsbestämmelsen ej blivit tagen i anspråk; skoland avgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Grekiska fartyg:

att grekiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1878, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den avgiftspliktiga dräktighet, fartyget enligt nämnda mätbrev äger, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i svenska hamnar, såvida icke fartygets ägare eller befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att grekiska *ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 30 juni 1878, skola i svenska hamnar vara underka-

stade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett grekiskt ångfartygs måtbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen av umgälderna i svenska hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med avdrag av de rum, för vilka avdrag medgivnas i Sverige;

att ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i måtbrevet; samt

att den partiella ommätningen skall verkställas utan någon avgift för fartyget.

Italienska fartyg:

att italienska *segelfartyg*, försedda med nationella måtbrev, utfärdade efter den 30 juni 1873, vilka ankomma till svensk hamn, skola vara befriade från ommätning, och den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbrev äga, skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives enligt de i Sverige gällande bestämmelser;

att italienska *ångfartyg*, försedda med måtbrev, utfärdade efter den 30 juni 1883, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande likväl, för den händelse i ett italienskt ångfartygs måtbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, till grund för beräkningen av umgälderna i de svenska hamnarna läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med avdrag av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige;

att ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i måtbrevet;

att, där partiell ommätning ifrågakommer, avgiften skall beräknas efter de här i riket gällande bestämmelser, men endast för de verkliga uppmätta rummen; samt

att, för den händelse italienska segel- och ångfartyg äro försedda med särskilda måtbrev, utfärdade av de italienska myndigheterna i enlighet med de i Sverige gällande bestämmelser angående skeppsmätning, dessa särskilda måtbrev skola läggas till grund för beräkningen av på samma fartyg vilande umgälder i de svenska hamnarna.

Japanska fartyg:

att japanska *segelfartyg*, försedda med måtbrev, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola, då de ankomma till svensk hamn, likaledes vara befriade från ommätning och den avgiftspliktiga dräktighet, som uppgivits i nämnda måtbrev, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i den svenska hamnen, såvida icke far-

tygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige men icke enligt i Japan gällande bestämmelser; skolande ommätningen inskränkas till de rum, vilka icke finnas angivna i det nationella mätbrevet;

att japanska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Japan efter den 1 juli 1884, skola i svenska hamnar vara underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; med rätt för fartygets befälhavare att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begära en partiell ommätning av de rum, för vilka avdrag medgives i Sverige men icke enligt de i Japan gällande bestämmelser; skolande likväl ommätningen inskränkas till de rum, vilka icke finnas angivna i det nationella mätbrevet; samt

att befrielse från ommätning medgives japanska fartyg, försedda med mätbrev, utvisande maskinrummets verkliga bruttomått enligt den tyska regeln.

Nederländska fartyg:

att nederländska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1875, samt nederländska *ångfartyg*, försedda med enahanda mätbrev, i vilka nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. tyska regeln, äro i svenska hamnar befriade från ommätning;

varemot nederländska *ångfartyg*, som äro försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1875, i vilka nettodräktigheten finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, skola vara underkastade en förhöjning av tre procent av nämnda dräktighet, därest icke fartygets ägare eller befälhavare i stället begär att få nettodräktigheten bestämd enligt den i Sverige antagna grund; skolande avgiften för den partiella ommätningen beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Norska fartyg:

att norska *fartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Norge efter ingången av april månad 1876 och före den 1 oktober 1893, tillgodonjuta den frihet från ommätning, som genom *kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 31 mars 1882* dem tillförsäkrats;

att norskt *segelfartyg*, försett med mätbrev, utfärdat i Norge efter den 30 september 1893, väl skall vara befriat från ommätning i svensk hamn, men till grund för beräkningen av umgälderna därstädes läggas, förutom den avgiftspliktiga dräktighet fartyget enligt nämnda mätbrev äger, jämväl det tontal, som enligt i samma mätbrev förekommande uppgifter må hava från fartygets bruttodräktighet avdragits för rum, för vilka sådant avdrag enligt gällande svenska skeppsmättningsförfattningar icke äger rum;

att norskt *ångfartyg*, som är försett med mätbrev, utfärdat efter den 30 september 1893, och anländer till svensk hamn, skall vara underkastat en partiell ommätning för bestämmandet av avdraget

för rum för drivkraften enligt den i Sverige antagna grund samt till fartygets därvid befunda dräktighet läggas det tontal, som enligt nämnda mätbrev blivit från bruttodräktigheten avdraget från övriga rum, för vilka sådant avdrag enligt gällande svenska skeppsmättningsförfattningar icke äger rum;

att i Norge utfärdade appendixmätbrev för norska fartyg skola läggas till grund för beräkande av fartygets umgälder i svenska hamnar, då de äro utfärdade i enlighet med vissa i *kungl. general-tullstyrelsens kungörelse den 6 augusti 1908* närmare angivna föreskrifter; samt

att, när partiell ommätning ifrågakommer, avgiften för densamma skall beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Ryska och finska fartyg:

att ryska fartyg (häri inbegripna de, som äro uppförda å finska fartygsregistret), försedda med mätbrev enligt moorsomska metoden, skola i svenska hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande av skeppsavgifter, vilka skola beräknas efter nettodräktigheten;

att, enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i den ryska förordningen, häri inbegripen jämväl den särskilda finska förordningen, fartyg under rysk flagga i svenska hamnar icke skola äga rätt att åtnjuta andra avdrag än som medgivas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, varemot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval av de i de nationella mätbreven eller bihangen till desamma angivna siffror enligt den förordning, som är gällande i Sverige; samt

att, därest ett rum, för vilket avdrag är medgivet eller vilket bort inräknas i nettodräktigheten enligt i Sverige gällande lagar, icke är uppfört i det ryska mätbrevet eller i bihanget till detsamma, detta skall undergå ommätning och avgiften härför beräknas enligt de i Sverige gällande bestämmelser, dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Spanska fartyg:

att spanska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 december 1875, äro befriade från ommätning i svenska hamnar;

varemot spanska *ångfartyg*, försedda med sådana mätbrev, äro underkastade en partiell ommätning till bestämmande av avdraget för maskinrum, därest de icke jämväl äro försedda med särskilda mätbrev för Sverige, i vilka nämnda avdrag finnes uträknat enligt den i Sverige antagna grund; skolande avgiften för denna partiella ommätning beräknas enligt de här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för verkligen uppmätta rum.

Storbritannien och Irlands fartyg:

att brittiska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfär-

dade efter den 30 april 1855, äro befriade från ommätning i svenska hamnar; samt

att brittiskt *ångfartyg*, vilket, på grund av den genom *kungl. generaltullstyrelsens kungörelse den 11 september 1882* kungjorda överenskommelse om ömsesidigt erkännande av svenska och brittiska fartygs i deras hemland utfärdade mätbrev, här i riket undergått partiell ommätning för bestämmande av avdraget för drivkraften, skall, såvida fartyget fortfarande är försett med samma nationella mätbrev, oförändrat, som det vid berörda mätning innehade, i svensk hamn fortfarande vara befriat från ommätning;

varemot annat brittiskt *ångfartyg*, som är försett med nationellt mätbrev, utfärdat efter den 30 april 1855, skall i svensk hamn vara underkastat en partiell ommätning för bestämmande, enligt den i Sverige antagna grund, ej mindre av bruttodräktigheten av rummen ovan mätningssdäcket, än även av avdraget för maskinrummet och för övriga såväl över som under mätningssdäcket belägna rum, för vilka avgiftsfrihet i Sverige är medgiven.

Tyska fartyg:

I svenska hamnar erkännas utan ommätning tyska segelfartygs nationella mätbrev och de för tyska ångfartyg utfärdade appendixmätbrev (Specialausweise) rörande nettodräktigheten enligt svenska mätningssföreskrifter.

Är ångfartyg icke försett med sådant appendixmätbrev, skola för utrönande av den nettodräktighet, som skall läggas till grund för beräkningen av skeppsumgälderna, avdragen för maskin-, ångpanne- och kolrum bestämmas genom ommätning av dessa rum i enlighet med svenska mätningssföreskrifter. Övriga erforderliga uppgifter skola däremot tagas från det tyska mätbrevet.

Alla erforderliga ommätningar skola inskränkas till det nödvändigaste. Avgifterna för dessa mätningar beräknas endast för de verkliga ommätta rummen.

Österrikiska och ungerska fartyg:

att österrikiska och ungerska *segelfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade efter den 31 augusti 1871, ävensom *österrikiska ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med den österrikiska lagen den 15 maj 1871, samt *ungerska ångfartyg*, försedda med nationella mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med lag XVI av 1871 och varuti fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. tyska regeln, äro befriade från ommätning i svensk hamn;

varemot *österrikiska ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med österrikiska handelsministeriets förordningar den 1 december 1882 och den 24 januari 1883, ävensom *ungerska ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i överensstämmelse med ungerska handelsministeriets förordning den 10 januari 1883, äro i svenska hamnar underkastade en partiell ommätning för bestämmande av avdraget för maskinrummet enligt den i Sverige antagna grund; skolande, när partiell ommätning ifrågakommer, av-

giften beräknas enligt här i riket gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Vilket kommerskollegium, enligt föreskrifterna i Kungl. Maj:ts nådiga brev den 6 juli 1833 och den 10 december 1844, skolat härigenom till allmän kännedom meddela. Stockholm den 21 juni 1913.

Carl Malmén.

Einar Modig.

Daniel Gadd.

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegii kungörelse angående de förmåner i fråga om skeppsmätning, som på grund av traktater eller särskilda överenskommelser tillkomma svenska fartyg i främmande länders hamnar; given i Stockholm den 21 juni 1913.

Kungl. Maj:ts och rikets kommerskollegium gör veterligt: att, på grund av traktater eller särskilda överenskommelser, följande särskilda förmåner i fråga om skeppsmätning tillkomma svenska fartyg i nedannämnda länders hamnar, nämligen:

Amerikas förenta stater. Svenska fartyg, vilka ankomma till Förenta staterna, skola anses äga den dräktighet, som finnes angiven i deras registreringscertifikat eller andra nationalitetshandlingar, och skola dessa fartyg, försedda med nyssnämnda handlingar, vara befriade från ommätning i Förenta staternas hamnar, varjämte svenska ångfartyg, vilka äro försedda med ett appendix, utvisande deras mätning enligt den så kallade engelska regeln, skola anses äga den i detta appendix angivna dräktigheten och vara befriade från ommätning.

Argentinska republiken. Svenska fartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, och ankomna till hamn inom argentinska republiken, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen. När i bihanget till svenskt ångfartygs mätbrev finnes uppgift om fartygets nettodräktighet efter den s. k. Donauregeln, lägges nämnda uppgift till grund för beräkningen av fartygets avgiftspliktiga nettodräktighet i argentinska republikens hamnar.

Belgien. Svenska *segelfartyg*, mätta efter den moorsomska metoden, skola i belgiska hamnar icke vara underkastade någon ommätning; utan den i fartygens mätbrev angivna nettodräktigheten anses lika med de inhemska fartygens nettodräktighet.

Samma frihet från ommätning tillkommer även svenska *ångfartyg*, med det förbehåll, att vid beräkningen av nettodräktigheten tillämpas de regler för avdrag, vilka i Belgien gälla för inhemska fartyg, därvid avdragen skola så mycket som möjligt beräknas efter de i mätbreven angivna siffror, och att intet rum skall underkastas ommätning, vars innehåll finnes angivet i berörda mätbrev.

I händelse i bihanget till svenska ångfartygs mätbrev nettodräktigheten finnes officiellt angiven enligt de i Belgien antagna regler, skall denna nettodräktighet, utan någon beräkning eller något avdrag, anses utgöra den lagliga belgiska nettodräktigheten.

De mätbrev, på vilka förestående bestämmelser äro tillämpliga, utgöras av sådana, som utfärdats *efter den 30 juni 1894*, skoland svenska fartyg, försedda med mätbrev efter den moorsomska metoden, utfärdade efter den 1 april 1881 men *före den 1 juli 1894*, i bel-

giska hamnar fortfarande behandlas i enlighet med bestämmelserna i generaltullstyrelsens kungörelse den 18 februari 1884, vadan alltså dessa fartyg vid ankomsten till belgiska hamnar äro, för beräkning av skeppsumgälder, icke underkastade ommätning, utan skall den i skeppshandlingarna angivna avgiftspliktiga dräktighet anses såsom lika med inhemska fartygs avgiftspliktiga dräktighet.

Tillika gäller att svenska fartyg, som anlöpa belgisk hamn, skola vara befriade från ommätning, därest de handlingar, som åtfölja fartygen, bland annat angiva de öppna överbyggnadernas dräktighet, vilken i sådant fall kommer att frändragas den i fartygets mätbrev angivna bruttodräktigheten.

Chile. Svenska fartyg, vilka äro försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, äro befriade från ommätning i republiken Chile.

Danmark. För svenska *segelfartyg* beräknas avgifterna i danska hamnar efter den i mätbrevet angivna nettodräktigheten.

Vad svenska *ångfartyg* angår, skall, då »German Rule» är gällande i Sverige, avdraget för drivkraften bestämmas genom omätning efter »British Rule», därest begäran därom framställes, men skola eljest avgifterna beräknas efter den i den nationella mätningshandlingen angivna nettodräktigheten, dock att, för den händelse i appendix till det svenska mätbrevet fartygets nettodräktighet finnes upptagen efter »British Rule», denna dräktighet skall tillerkännas giltighet.

När partiell ommätning ifrågakommer, skall avgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Frankrike. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till fransk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola likaledes vara befriade från ommätning i franska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Frankrike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Frankrikes hamnar.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Grekland. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, vilka ankomma till grekisk hamn, skola vara befriade från ommätning, och till grund för beräkningen

av umgälderna i de grekiska hamnarna skall läggas den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de i Grekland gällande bestämmelser, i och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund.

För den händelse likväl att bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, skall till grund för beräkningen av umgälderna i Greklands hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de grekiska bestämmelserna, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet.

Den partiella ommätningen skall verkställas utan någon avgift för fartyget.

Vad angår svenska fartyg, försedda med mätbrev, utfärdade före den 1 juli 1894, har grekiska regeringen förklarat hinder icke möta mot att ett år 1881 träffat avtal fortfarande må på dem tillämpas. Beträffande dessa fartyg gäller alltså följande:

Segelfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till grekisk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen. *Ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Greklands hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Grekland antagna grund, vilket verkställas utan någon avgift för fartyget; skolande, för den händelse likväl att i bihanget till en svensk ångbåts mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angivna dräktigheten läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Greklands hamnar.

Italien. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, vilka ankomma till italiensk hamn, skola vara befriade från ommätning och till grund för beräkningen av umgälderna i de italienska hamnarna skall läggas den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medgives enligt de i Italien gällande bestämmelser, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Svenska ångfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 1 juli 1894, skola vara befriade från ommätning i Italiens hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund.

För den händelse likväl att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, skall till grund för beräkningen av umgälderna i Italiens hamnar läggas den sålunda angivna nettodräktigheten med tillägg av de rum, för vilka avdrag icke medges enligt de italienska bestämmelserna, och vilket tillägg skall beräknas efter de i mätbrevet angivna siffror.

Ovannämnda partiella ommätning skall inskränkas till det allra nödvändigaste och skall icke omfatta de rum, vilkas innehåll finnas angivna i mätbrevet.

Avgiften för den partiella ommätningen skall beräknas efter de i landet gällande bestämmelser, men endast för de verkligen uppmätta rummen.

För den händelse svenska segel- eller ångfartyg äro försedda med särskilda mätbrev, utfärdade av de svenska myndigheterna i enlighet med de i Italien gällande bestämmelser angående skeppsmätning, skola dessa särskilda mätbrev läggas till grund för beräkningen av de på nämnda fartyg vilande umgälderna i de italienska hamnarna.

Vad angår svenska fartyg, försedda med mätbrev, utfärdade före den 1 juli 1894, har italienska regeringen förklarat, att deklarationen av den 28 mars 1883 fortfarande komme att på dem tillämpas; gällande alltså beträffande dessa fartyg följande:

Segelfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till italiensk hamn, äro befriade från ommätning; och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Ångfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Italiens hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i Italien antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad efter den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Italiens hamnar.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkligen uppmätta rummen.

Japan. Svenska segelfartyg, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, skola, då de ankomma till japansk hamn, vara befriade från ommätning och skall till grund för beräkningen av umgälderna i den japanska hamnen läggas fartygens av-

giftspliktiga dräktighet enligt nämnda mätbrev med tillägg av kubikinnehållet av de i mätbrevet angivna rum, för vilka avdrag icke medges enligt de i Japan gällande bestämmelser.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, skola vara befriade från ommätning i Japans hamnar och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga med tillägg, beräknat efter mätbrevet, av kubikinnehållet av de rum, för vilka avdrag icke medges i Japan, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i japanska hamnar, såvida icke fartygets befälhavare, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, begär, att avdraget för maskinrummet må beräknas enligt den i Japan antagna grund; dock att, för den händelse i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet finnes beräknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna nettodräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Japans hamnar.

Mexikos förenta stater. Den dräktighet, som finnes angiven i svenska fartygs skeppshandlingar, skall läggas till grund för erlägandet i mexikanska hamnar av de avgifter, som utgå efter tontal.

Nederländerna. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till nederländsk hamn, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i nederländska hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet och för kollärarna må beräknas enligt de bestämmelser, som finnas intagna i artikeln 23 av den nederländska förordningen av den 21 augusti 1875; dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts mätbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. Donauregeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i de nederländska hamnarna.

Avgiften för partiell ommätning skall beräknas enligt de i Nederländerna gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Norge. *Segelfartyg*, som äro försedda med nationella mätbrev, utfärdade enligt Moorsoms metod, äro i Norge befriade från ommätning, i det beräkningen av avgifter i den norska hamnen kan ske efter den i nämnda mätbrev angivna nettodräktighet.

För svenska *ångfartyg*, vilkas mätbrev äro försedda med ett bihang, innehållande avdrag för maskinrummet enligt engelska regeln, beräknas avgifterna i den norska hamnen efter den i bihanget angivna nettodräktigheten. (Kungl. Norska Regeringens *Finants- og Told-Departements cirkulär* den 21 september 1893.)

Ryssland och Finland. Svenska fartyg, mätta efter den moorsomska metoden, skola i ryska rikets hamnar icke vara underkastade någon ommätning för erläggande av skeppsavgifter, vilka skola beräknas efter nettodräktigheten. Enär de svenska bestämmelserna icke stå i fullständig överensstämmelse med bestämmelserna i den ryska förordningen, häri inbegripen jämväl den särskilda finska förordningen, skola fartyg under svensk flagga i ryska rikets hamnar icke äga rätt att åtnjuta andra avdrag än som medgivas enligt de i Ryssland gällande bestämmelser, varemot de skola äga rätt att fordra, att nettodräktigheten beräknas på grundval av de i de nationella mätbrev eller i bihanget till desamma angivna siffror enligt den förordning, som är gällande i Ryssland; dock att, för den händelse i bihanget till svenskt ångfartygs mätbrev avdraget för maskinrummet finnes uträknat enligt den s. k. engelska regeln, tontalet av detta avdrag skall utan ommätning tillerkännas giltighet i ryska rikets hamnar.

Om ett rum, för vilket avdrag är medgivet eller vilket bort inberäknas i nettodräktigheten enligt rysk lag, icke skulle vara uppfört i det svenska mätbrevet eller i bihanget till detsamma, skall detta rum undergå ommätning; avgiften härför skall beräknas enligt de i Ryssland gällande bestämmelser, dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Spanien. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till hamn i Spanien eller dess kolonier, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Spaniens och dess koloniers hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike och dess kolonier antagna grund; dock att, för den händelse att i bihanget till ett svenskt ångfartygs mätbrev fartygets nettodräktighet enligt den s. k. Donauregeln finnes angiven, denna dräktighet skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i Spaniens och dess koloniers hamnar.

Avgiften för den partiella ommätningen skall beräknas enligt de i Spanien gällande bestämmelser, men dock endast för verkliga uppmätta rum.

Storbritannien och Irland. Svenska *segelfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till hamn i brittiska riket, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda mätbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med mätbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i brittiska rikets hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare

begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den i nämnda rike antagna grund, dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts måtbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt den s. k. engelska regeln, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i brittiska rikets hamnar.

När partiell ommätning ifrågakommer, skall avgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Tyska riket. I tyska hamnar erkännas utan ommätning svenska *segel-* och *ångfartygs* nationella måtbrev ävensom de i bihanget till svenska ångfartygs måtbrev intagna uppgifter å den efter den engelska regeln uträknade avgiftspliktiga dräktigheten. Svenska *ångfartyg*, vilkas måtbrev icke utvisa den avgiftspliktiga dräktigheten efter den engelska regeln, kunna vid beräkning av skeppsumgälder göra anspråk på avdrag för maskin-, ångpanne- och kolrum enligt § 14 B och § 15 av tyska skeppsmättningsförordningen av den 1 mars 1895. Svenska *segel-* och *ångfartyg*, vilkas måtbrev äro utfärdade före den 1 juli 1894, kunna vid nyssnämnda beräkning göra anspråk på avdrag från den i deras måtbrev angivna dräktighet (dock icke om den utränts efter den engelska regeln) för rum, avsedda uteslutande för befälhavarens personliga begagnande, samt för båtsmans förrådsrum; skolande detta avdrag i nödfall utrönas genom ommätning av nyssnämnda rum. Om ovan omförmälda avdrag på grund av omöjligheten av en ommätning icke kunna utrönas särskilt, kunna hamnmyndigheterna tillgodose fartygens ifrågavarande anspråk genom ett avdrag av vissa procent från den uti det svenska måtbrevet angivna avgiftspliktiga dräktighet; skolande detta avdrag bestämmas: a) för utjämnande av olikheten i avdraget för maskin-, ångpanne- och kolrum till 10 procent; b) för de till befälhavarens personliga begagnande avsedda rum samt för båtsmans förrådsrum tillsammans till 2 procent av avgiftspliktiga dräktigheten.

Österrike-Ungern. Svenska *segelfartyg*, försedda med måtbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1875, vilka ankomma till en hamn i Österrike eller Ungern, äro befriade från ommätning, och skall den avgiftspliktiga dräktighet, fartygen enligt nämnda måtbrev äga, läggas till grund för beräkningen av umgälderna i hamnen.

Svenska *ångfartyg*, försedda med måtbrev, utfärdade i Sverige efter den 31 mars 1881, äro likaledes befriade från ommätning i Österrikes och Ungerns hamnar, därest icke fartygets ägare eller befälhavare begär att, för nedsättning av fartygets avgiftspliktiga dräktighet, avdrag för maskinrummet må beräknas enligt den s. k. engelska regeln, vars användande är medgivet i Österrike-Ungern; dock att, för den händelse i bihanget till en svensk ångbåts måtbrev fartygets nettodräktighet finnes uträknad enligt berörda regel, den sålunda angivna dräktigheten skall läggas till grund för beräkningen av umgälderna i de österrikiska och ungerska hamnarna.

När partiell mätning ifrågakommer, skall avgiften beräknas enligt de i landet gällande bestämmelser, men dock endast för de verkliga uppmätta rummen.

Enligt kommerskollegium meddelad underrättelse från konsuln i San Domingo, lägges det i främmande fartygs mätbrev angivna registertontal till grund för beräkningen av ton- och hamnavgifter i republiken **San Domingos** hamnar.

De svenska ångfartyg i **turkiska** hamnar påvilande avgifter beräknas efter den i (bihangen till) fartygens mätbrev angivna netto-dräktighet enligt den s. k. engelska regeln.

Vilket kommerskollegium, enligt föreskrift i nådigt brev den 8 september 1893, skolat härigenom meddela. Stockholm den 21 juni 1913.

Carl Malmén.

Einar Modig.

Daniel Gadd.